

mange andre opråder, når det gælder arbejds-markedet og erhvervslivet.

Et andet spørgsmål, som har været rejst i for-håndsdebatten på grundlag af Lejelovskommis-sionens anbefalinger, er, om en sådan ny lov-givning vil ændre erhvervslivets struktur og herunder især, om ændringerne i vilkårene for butikker og liberale i bymidterne vil være til skade for bymiljøet.

I Det Radikale Venstre ønsker vi en mangfol-dighed og forskellighed. I forbindelse med byfornyelse har vi opfordret kommunalbesty-relserne til at bruge lokalplaner og planlovgiv-ningen for at sikre levende og attraktive han-delsmiljøer. Men denne udvikling og struktur-ændring er jo sket, samtidig med at den gamle lov var gældende, og kan som sådan ikke bruges som argument imod den nye.

Noget andet er så, om den nye lov bedre kan sikre en mangfoldighed og forskellighed på erhvervsområdet med plads til både de store og de små. Det vil i den forbindelse i høj grad være op til de store bykommuner f.eks. at sikre levedygtige bymidter gennem mobilisering af plan-lovgivningens bestemmelser.

Det ville være temmelig overfladisk at påstå, at lejefastsættelse og lejekontraktens varighed er de mest betydende faktorer for strukturæn-dringer i erhvervslivet. De spiller sammen med sådanne faktorer som sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel, forbrugernes ønsker, tilstedeværelsen af risikovillig kapital, demo-grafiske forhold og sikkert meget, meget mere.

Alt i alt er vi i Det Radikale Venstre tilfredse med lovforslaget, og vi vil aktivt og positivt deltage i udvalgsarbejdet med den forhåbning, at lovforslaget kan blive vedtaget med bred til-slutning.

Kim Behnke (FP):

Alene det forhold, at boligministeren i sin frem-sættelsestale anvender ordet aftalefrihed, gør jo, at hele weekenden er reddet.

Da jeg så hørte indtil flere interview med SF's ordfører, hr. Villy Søvnald, i radioen hen over weekenden, var den sidste rest af tvivl væk. Dette forslag er et godt forslag. Derfor går vi i Fremskridtspartiet ind på forslaget med det for-mål at få det vedtaget.

Vi har et enkelt punkt, som jeg kunne forstå flere andre ordførere også er interesseret i, nemlig spørgsmålet om denne 5-års-bestem-melse, ikke så meget, fordi vi er bange for, om lejer og udlejer kan finde ud af det, men vi kan

være lidt bekymrede for, om disse 5-års-termi-ner blot er et spørgsmål om jobskabelse for advokater og ekstra stempelmærker til statskas-sen. Hvad sker der, når det femte år dér ind-træffer? Skal der nye kontrakter til? Skal der nye advokatregninger osv.? Det kan vi godt være lidt bekymrede for. Derfor vil vi godt have eksamineret det punkt lidt.

Vi har også den opfattelse, som hr. Oxdam gav udtryk for, at hvis nogen er parat til at betale en merpris for f.eks. at kunne få lov til at bo et sted i 10 år, jamen så synes vi, at mulig-heden skal være der.

Vi er også helt tilfredse med, at disse regler kommer til at gælde lejemaal, der bliver indgået efter januar 1999, altså underforstået, at alle de små butikker og marskandisere og butikker med økologiske grønsager, og hvem hr. Villy Søvnald ellers var bekymret for, jo bare kan bli-ve boende. Der er jo ingen, der tvinger dem til at skulle ud at søge nye lejemaal.

I det hele taget efterlader SF det indtryk i sagen i dag, at fra 1. januar 1999 er der ingen butikker længere, hvor vi troede, de var, men at alting bliver kaos med folk, der skal indgå fuld-stændig vanvittige lejekontrakter. Sådan bliver det selvfølgelig ikke. Det gælder kun de nye kontrakter, der bliver indgået. Og det er godt, for vi skal ikke skabe utryghed og utrygge vil-kår for dem, der har eksisterende lejeaftaler.

Så er der bestemmelsen om, at hvis der er nogle helt urimelige lejevilkår, har man mulig-hed for at foretage indgreb, og det kan der nog-le gange være brug for.

Med det indtryk, man får af, at den moderne udlejer er sådan en fæl kapitalist, der blot sid-der med det formål at skovle de flest mulige penge ind, er jeg nødt til også at minde SF om, at langt de største ejere af ejendomsporteføljer i Danmark jo er blevet pensionskasser for syge-plejersker og pædagoger og andre og vel næp-pe det forældede billede af den fæle kapitalist, der sidder og skummer fløden.

Så kan vi alle sammen have nogle forvent-ninger og nogle ønsker om, hvordan en bymid-te skal se ud. Jeg synes f.eks., at det er lidt mær-keligt, at det første indtryk, udenlandske gæster får, når de bevæger sig på Strøget i København, er, at det er en amerikansk kiosk, der ligger på et af de mest attraktive lejemaal. Men sådan er det.

Det har også irriteret mig, når bydele udvik-lede sig mere eller mindre til at være forsik-ringsselskaber og banker, der lå side om side.